

Kan det passe, at Gud på forhånd har bestemt alt det, der sker med os?

Kære Anne,

Passer det, at Gud har forudbestemt alt det, der sker? Den anden dag hørte jeg en kristen ven sige, at det er lige meget, om man spiser sundt eller ej, for Gud har jo alligevel bestemt, hvornår vi skal dø. Det lyder i mine ører som en slags hinduisme eller New Age/Karma tankegang - noget, jeg praktiserede i lang tid, før jeg valgte at blive kristen. Hvis Gud på forhånd har bestemt alle ting, hvorfor skulle jeg så gøre noget for at leve et bedre liv, eller gøre noget for at andre får det bedre? Hvorfor skal jeg bede, hvis Gud allerede har besluttet, hvad der skal ske i alle livets situationer? Kan du forklare, hvad Bibelen siger om det?

Venlig hilsen

Den forvirrede!

Kære Forvirrede

Det er ikke så mærkeligt, at du er blevet forvirret over at høre folk tale på den måde. Det er ikke bare forvirrende, men også forkert! Hvis Gud står bag alt det, der sker, så må vi jo også holde ham ansvarlig for enhver trafikulykke, der er forårsaget af vanvidskørsel, enhver leversygdom, der skyldes alkoholmisbrug og enhver lungesygdom, der skyldes rygning!

Så ville Gud jo også være ansvarlig for enhver skilsmisse, så vi må se bort fra alle udslag af ægtefællernes egen egoisme og selviske valg. Så måtte vi også gøre Gud ansvarlig for børneporno, der skyldes menneskers begær efter penge og sex etc. Er det fair?

I Bibelen har Gud åbenbart, hvad der er hans gode vilje for os mennesker. Hvis Guds vilje altid sker, ville der ikke være synd i verden. Men det er der jo!

Når vi læser Bibelen, kan vi lære sandheden om Guds forudviden. Vi kan også lære, hvordan han er involveret i det liv, vi små jordboere lever i den korte, omskiftelige og uforudsigelige tid, vi er her.

Allestedsnærværende, Almægtig og Alvidende

Lad os først forstå tre vigtige ting om, hvem Gud er. Bibelen fortæller os, at **Gud er Allestedsnærværende**. Han er tilstede overalt.

Gud er også Almægtig - det betyder, at han har al magt.

Og så er Gud Alvidende, så han ved alle ting. *Alvidende*

betyder ikke bare, at Gud kender alle ting, men også, at han helt fra begyndelsen ved, hvordan noget ender, som vi kan læse det i Es. 46,10.

Det skyldes, at Gud ikke er begrænset, sådan som vi mennesker er det, fordi vi lever her i tiden. Gud er infinit eller evig, og han lever i evigheden. Evigheden har ingen begyndelse og ingen afslutning. Der er altså hverken fortid, nutid eller fremtid.

Derfor siger Gud i Es. 46,10, at han fra begyndelsen har sagt, hvad der vil ske, for i evigheden findes der hverken begyndelse eller afslutning.

Forudbestemt frelsesplan

Men - hvis Gud allerede ved alt, betyder det så ikke, at han bestemmer og afgør alle ting?

Her må vi se på forskellen mellem *prædestination* (forudbestemmelse) og *prædeterminisme* (hvor alt er besluttet og fastlagt på forhånd). Mange mennesker tror, at Gud på forhånd har prædetermineret - altså besluttet - alt, hvad der skal ske i vores liv, fordi han er alvidende. Men det gør han absolut ikke.

Gud har skabt os med en fri vilje. Hvis han forud havde besluttet, hvad der skulle ske med os, inklusive hvornår og hvordan, ville det være i modstrid med hans egen plan om at skabe mennesker med en fri vilje og muligheden for selv at vælge.

Før Gud skabte mennesket, erklærede han, at han ville skabe mennesket i sit eget billede. Derpå skabte han mennesket - som mand og kvinde - med evnen til at

Det er fuldstændig fatalistisk at tro, at Gud bestemmer alt. For det ville jo betyde, at vi ikke længere har ansvar for hverken vore egne beslutninger, handlinger eller deres konsekvenser. En sådan tankegang ville medføre, at vi begynder at leve uansvarligt. Derimod har Gud skabt os til at være ansvarlige for vore valg.

tænke, føle og træffe valg. Netop dette udgør forskellen mellem mennesker og dyr, som overlever i kraft af deres instinkter.

Det var også netop denne frie vilje, der satte mennesket i stand til at vælge at være ulydig mod Gud ved at spise frugten af det forbudte træ (se 1. Mosebog 3).

Guds forudviden om Adam og Evas valg fik ham til på forhånd at forberede sin frelsesplan for menneskeheden. Guds forudviden betød ikke, at han valgte, at de første mennesker skulle synde.

Derimod betød denne forudviden, at Gud fra starten forberedte sin plan for, hvordan Adam og Eva og deres efterkommere kunne blive forløst fra deres synd.

I Åbenbaringen 13,8 læser vi, at Jesus omtales som "det lam, der var slagtet for verdens grundlæggelse".

I sin forudviden vidste Gud, at Adam og Eva ville spise af den forbudte frugt, og at både de - og alle os andre, der er deres efterkommere - derfor ville få brug for en frelser.

Netop derfor planlagde Gud, at Jesus skulle blive menneske og dø på et kors. Det kaldes *prædestination*, og det er altså noget helt andet end *prædeterminisme*, hvor alt er fastlagt på forhånd uanset, hvad vi vælger.

Guds alviden fik ham til på forhånd at lægge planer for, hvordan vi mennesker kunne blive forløst fra synden og dommen. Men på grund af sin alviden ved Gud også på forhånd, hvem der vil vende sig til ham for at finde tilgivelse - og hvem, der bliver dømt, fordi de ikke vil gøre det.

Det er fuldstændig fatalistisk at tro, at Gud bestemmer alt. For det ville jo betyde, at vi ikke længere har ansvar for hverken vore egne beslutninger, handlinger eller deres konsekvenser. En sådan tankegang ville medføre, at vi begynder at leve uansvarligt.

Derimod har Gud skabt os til at være ansvarlige for vore valg, og han har givet os sit Ord, for at vi kan træffe de rigtige valg i overensstemmelse med hans visdom.

Samsons forkerte valg

I Bibelen ser vi mange eksempler på, at Gud har gode planer for mennesker, men alligevel ødelægger de det hele med deres forkerte valg.

Historien om Samson i Dommerbogen 13-16 er et af de mest triste og alvorlige eksempler på, hvordan et menneskes valg kan komme på tværs af Guds oprindelige plan. Konsekvenserne rammer ikke bare ham selv personligt, men også alle de andre, som han har indflydelse på.

Havde Gud besluttet, at

Samson skulle se bort fra sit kald til at være dommer i Israel? Eller var det Samsons egne umodne, kødelige valg, der hele tiden førte ham nedad i en ond spiral, så han til sidst hverken kunne ændre eller redde sit liv?

Vore valg er vigtige

I de første kapitler af Lukasevangeliet læser vi om Josef, der af Gud fik instrukser om, dels at Jesus var undfanget ved Helligånden, og at Josef skulle være en far for ham - og dels, hvordan han skulle bevare det lille Jesusbarn fra de farer, der truede.

De drømme og englebesøg, Josef fik, viste tydeligt Guds forudviden. Josef, derimod, måtte vælge at adlyde Gud og gøre sin del, for at Jesus kunne være i sikkerhed. Og det var Josefs ansvarlighed og lydighed, der med Guds hjælp beskyttede Jesus mod dem, der lige fra starten stræbte ham efter livet.

Vi kan også tænke på, at Jesus lærte os at bede for helt konkrete, specifikke ting. Hvorfor skulle Jesus lære os at bede om det daglige brød, hvis Gud alligevel afgør, om vi skal spise eller sulte i dag?

Hvorfor skulle vi i det hele taget bede, hvis Gud bestemmer alt for os, så vore valg er uden betydning?

Jesus lærte sine disciple at våge og bede, så de ikke ville

falde i fristelse. Men de gjorde hverken det ene eller det andet. I stedet faldt de i søvn.

Hvad skete der så? Disciple blev fristet til at redde deres eget skind og løbe væk, da Jesus blev arresteret. De valgte at flygte! Havde Gud besluttet det? Bestemt ikke. De svigtede deres opgave med at bede, og derfor havde de ikke styrken til at holde stand sammen med Jesus i hans livs mørkeste timer.

Gud ved, hvornår vi hver især skal dø. Men det er noget ganske andet end at sige, at Gud har *besluttet*, hvornår vi skal dø.

Gud kender de valg, vi hver især vil træffe, og han ved, at disse valg kan medføre, at vores liv bliver kortere, end det burde have været. Hvis en person spiser forkert eller for meget, vil det gå ud over deres sundhed. Overvægt eller andre tilstande relateret til folks livsstil kan give sygdomme, som man kan dø af.

Kan vi bebrejde Gud, at mennesker får livsfarlige sygdomme på grund af overvægt eller fejlernæring? Var det Gud, der valgte, at denne person skulle dø i en ung alder? Nej, det gjorde han ikke. Men i sin forudviden vidste han, at personen ville træffe forkerte valg, som i sidste ende ville resultere i en tidlig død.

Salme 92,15 lærer os, at Gud altid er god, og der er intet ondt i ham. Han ønsker det bedste for os, og han har givet os sit Ord for at hjælpe os til at træffe de rigtige valg.

Ethvert valg, vi træffer, har en konsekvens. Og Gud ved både hvilke valg, vi vil træffe, og hvilke konsekvenser, de vil få for os.

Det viser os, at han er alvidende - men derimod ikke, at han bestemmer over vores liv. Hvis det var tilfældet, ville vi være robotter. Og det er vi ikke. Derimod er vi mennesker med en fri vilje - skabt til at reflektere overfor andre i denne verden, hvem Gud er.

**Venlig hilsen
Anne**